Gode nyheter fra
PRISON FELLOWSHIP NORGE

PF-KONTAKTEN

Jesaia 42,3

November 1997 Nr. 2 Årgang 9

LEDERSKIFTE I PRISON FELLOWSHIP INTERNATIONAL

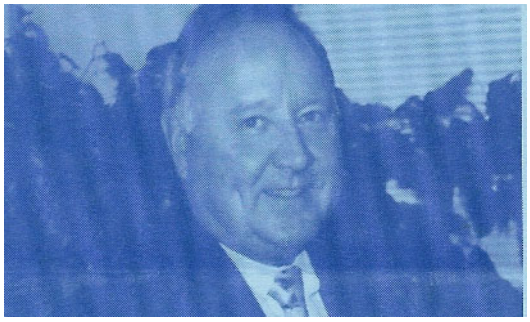
Michael Timmis skal nå ta over ledervervet etter Chuck Colson i Prison Fellowship International. Colson vil fortsette sin tjeneste men med tittelen «Emeritus of the Board».

Den nye styrelederen for verdensorganisasjonen, Michael Timmis, er forretningsmann i Michigan, USA. Etter tidligere besøk i over 80 land, hjelpearbeid i Detroit, i Afrika og Latin-Amerika, har han en solid bakgrunn for sitt store lederverv.

Be for PFI og den nye lederen.

Chuck Colson, grunnleggeren av PF.
Nå Emeritus of the Board

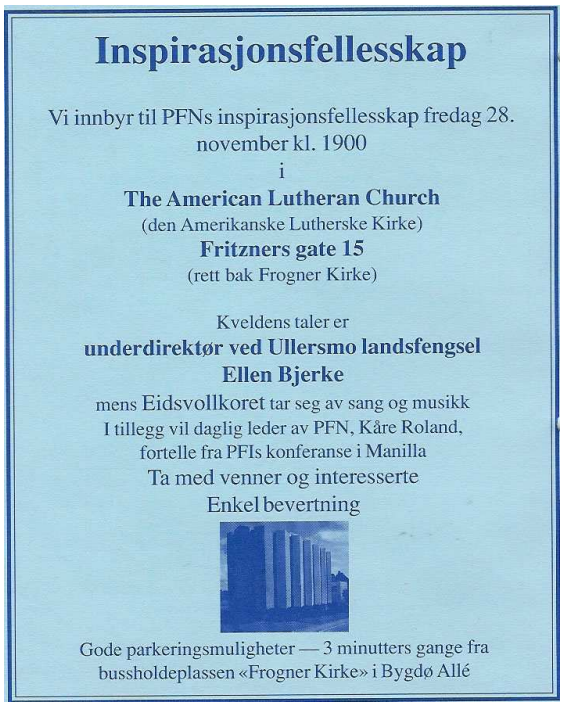
Den nye styrelederen i PFI:
Michael Timmis

Prison Fellowship Norge feirer tiårs-jubileum

PFN markerer tiårs-jubileum i april 1998. Styret arbeider med en enkel markering av Prison Fellowships ti-årsjubileum i Norge.

I dagene fredag 24., lørdag 25. og søndag 26., vil det bli lagt opp til ulike arrangement. Det vil bli gjester fra andre land, også president for PFI, Ronald W. Nikkel, og det hele avsluttes med en festgudstjeneste i The American Lutheran Church i Oslo. Sett av dagene allerede nå!

Inspirasjonsfellesskap

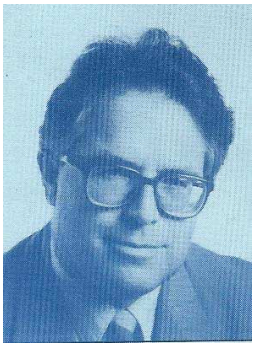
Vi innbyr til PFNs inspirasjonsfellesskap fredag 28. november kl. 1900
i
The American Lutheran Church
(den Amerikanske Lutherske Kirke)
Fritzners gate 15
(rett bak Frogner Kirke)

Kveldens taler er
underdirektør ved Ullersmo landsfengsel
Ellen Bjerke
mens Eidsvollkoret tar seg av sang og musikk
I tillegg vil daglig leder av PFN, Kåre Roland, fortelle fra PFIs konferanse i Manilla
Ta med venner og interesserte
Enkel bevertning

Gode parkeringsmuligheter — 3 minutters gange fra bussholdeplassen «Frogner Kirke» i Bygdø Allé

FORMANNEN HAR ORDET

TANKER OM EN SPENNENDE HØST

Et valg, en ny kurs, nye toner om å vekt-legge etikk og menneskelighet. Ja, ikke minst like mange spørsmål som avklaringer melder seg i kjøl-vannet av et «over-raskende» valg og et nytt mannskap ved roret i AS Norge. Hvordan kan det nødvendige fokus på fortsatt sunn økonomi i Norge bli kom-plettert med frigjøring av nye krefter til en innsats for de svakere grupper, både i Norge og i de mer kriserammede områder på vår felles klode?

Ønsket om å mobilisere frivillige grupper i tillegg til den offentlige innsats i kriminalomsorgen har i de siste år også fått noen få kroner synlig i Justisdeparte-mentets budsjett under kap. 430, post 70. I Arbeiderpartiets forslag er denne posten ført videre med omtrent samme beløp, nemlig 3.121.000 kroner til støtte til fri-villige organisasjoner, og nytt av året er at Foreningen for Fangers Pårørende har fått egen budsjettpost, 410.000 på post 72. Det er særdeles hyggelig å observere. Vårt håp innfor et nytt mannskap i ledelsen er at disse positive signaler bringes videre i enda mer støtte til det frivillige arbeidet.

Hilsen fra *Ingvald Viken*

PRISON FELLOWSHIP er en tverrkirkelig organisasjon, tilsluttet Prison Fellowship International. PF har som formål å hjelpe innsatte, eks-innsatte samt deres familier og pårørende over hele landet.

Daglig leder: Kåre Roland
Telefon: 32 12 50 95
Telefax: 32 12 50 95
Bankgiro: 1627.10.63974
Postgiro: 0805 5688924

Nyhetsbrevet er gitt ut av
PRISON FELLOWSHIP
Stasjonsveien 46
3533 Tyristrand

Formann Ingvald Viken
Sekretær Gillian Holby
Kasserer Arne Steen
Styremedlemmer Arvid Kolstad, Kåre Roland, Tove Stabell og Norvald Veel

Redaktør dette nr: Kåre Roland

FORUM FOR KRISTENT FENGSELSARBEID

Maritastiftelsen ved Leiv Holstad, Indremisjonsselskapets fengselsdiakon, Jarle Klungrehaug og daglig leder i PFN har arbeidet for å få en bedre kommunikasjon mellom de mange som arbeider i forhold til fengslene.

Tekst: *Kåre Roland*

Resultatet av dette arbeidet er en invitasjon til første samling i «Forum for kristent fengsels-arbeid» torsdag 13. november 1997 i Salem-kirken i Oslo.

Visjonen for et slikt kontaktforum er at kristne stiftelser, organisasjoner og kirkesamfunn som er engasjert i fengselsarbeid kan få en tverrkirkelig møteplass hvor informasjon, erfaringer og ideer kan utveksles. Kontaktforum vil kunne være et sted hvor vi kan ta opp saker av felles interesse.

Fengselsprestene har meldt sin deltakelse, og flere påmeldinger er alt kommet. Dagen vil bli innledet med en tale av fengselspresten på Ila Landsfengsel, Terje Schrøder-Nielsen.

Temaet er «Utfordringer i tjenesten for frivillige i fengselsarbeidet».

Dersom «Forum for kristent fengselsarbeid» er av interesse: Ta kontakt med fengselsdiakon Jarle Klungrehaug – telefon i arbeidstide 22 11 13 15 eller mobiltelefon 913 68 803.

ROLF

En stor pakke kommer på skrivebordet fra Edruskapsdirektoratets overlege Torbjørn Kjølstad.

En bunke med rettspapirer og utskriftsnotater fra institusjoner. Det framgikk at Rolf nærmest var erklært oppgitt. Øverst på bunken lå en lite lapp: «Kjære Kåre, kan du hjelpe denne unge mannen?

Kåre Roland

Jeg sendte hele bunken tilbake, med følgende liten lapp: «Kan du si meg noe om den unge mannen?»

En kan spørre: Når en så utfyllende bunke med rettspapirer og utskrifter ikke kan si noe om et menneske – hva da?

Kjølstad ringer: «Jeg forstår deg, stikk opp på asylet og snakk med ham!»

På «asylet» var det lite imøtekommenhet. Vi satt sammen med de som virkelig var gale, men fikk en slags samtale. Han forteller litt om seg sjøl, noe tragisk, det er ikke rart at jeg blei slik. Da svarer jeg at det der har jeg selv opplevd. «Har du?». «Ja.»

Dette fikk isen til å smelte, vi var på linje.

Etter noen uker ville jeg besøke min nervekløende venn. «Nei, han er ikke her.» «Hvor da?» «På "Nr. 19".»

Jeg dro dit. Der traff jeg en fortvilet Rolf.

Etter mange avslag om hjelp for sin nervekløe ble han virkelig gal. Bandt sin vokter og truet en annen med kniv. Tok hans bil og raste ut fra anstalten. Bare for å bli tatt og så bli satt på «nr. 19».

Vårt fellesskap var ikke endret. Men nå ville ikke de psykiatriske eksperter gå inn for en overføring til Finnerud Gård. Men etter mye om og men, ble han overført.

Etter en stund på Finnerud, ble han en kristen. Jeg har ikke sett mange med slik følsomhet og varme overfor sine medbeboere. I sannhet – alt var blitt nytt!

Under en permisjon holdt det imidlertid på å gå galt. På Pilen restaurant i Oslo skulle han spise middag. Kelneren kom og stilte sitt «standardspørsmål»: «Hva skal det være å drikke til? Pils passer best til dette.» Etter tre pils forsto Rolf at nå er det fare på ferde. Han skyndte seg over gaten til «Templet». Her hadde et kor og et orkester øvelse. Rolf skrek ut: «Jeg er på Finnerud, og nå har jeg sprekt!» Majoren, som dirigerte, så kjærlig på Rolf og spurte hva han kunne gjøre.

Hjelp meg til Blå Kors, så ringer de til Kåre. Dagen etterpå var han på plass. Ære være den som kan legge taktstokken vekk for å hjelpe den ynkelige!

Etter behandlingen bosatte han seg på Hønefoss, ble med i menigheten og jobbet hos en slakter.

En dag satt han i Oslo hos sin mor. Hun var blitt ateist. Han ville fortelle hvordan Jesus hadde forvandlet livet hans og leste i Bibelen for henne. Plutselig falt han i gulvet. Tjuefireåringen var død. Han hadde levd et hardt liv og hjertet hadde bråstoppet.

Moren, som hadde en høy stilling i sosialetaten som fullmektig, ringte meg. Kåre, du må forrette i Rolfs begravelse! Mine ja og men, holdt ikke. Hun hadde klarert min rett til å utføre denne handlingen.

Det var en ynkelig Jesu representant som gikk til bakrommet på Nordre gravlund.

En prest som hadde en parallell begravelse kom bort og lurte på hvor jeg var prest. Jeg forklarte situasjonen, han så på meg, men sa at det går bra, jeg skal be for deg.

Etter begravelsen skulle vi til Helsfyr til minnestund. Da kom mors hånd og trykket min og hun sa: «Kåre, i dag har jeg mistet Rolf, men jeg har fått igjen min barnetro, takk skal du ha!»

Første Korinterbrevs første kapittel og tjueåttende vers: «Det som er lavt i verden, og det som er foraktet, det utvalgte Gud seg, det som ingenting er, for å gjøre det til intet som er noe-» ble ordene jeg trøstet meg til.

SMÅ ORD OM STORE TING v/Kåre Roland

Misjonsstasjon på Internet

Elenice, Wiggo Abrahamsens hustru, har åpnet en ny misjonsstasjon på Internet!
I et bilag til Vårt Land, «I all verden» 24. oktober, skriver journalist Kjell Hagen om brasilianeren Elenice at hun har sin egen webside og får kontakt med mennesker over hele verden. Tjenesten har eksplodert, og via tastaturet kan hun «snakke» med mennesker som har behov for hjelp. Grenser er ikke grenser i Guds «Internetrike»! Prøv:
http://www.geocities.com/Heartland/Meadows/2543.

Foto Kjell Hagen, Vårt Land

Kongens Fortjenestemedalje i gull til Ludvig Karlsen

Prison Fellowship gratulerer Ludvig Karlsen med tildelingen av Kongens Fortjenestemedalje i gull.

Ludvig ønsket at all denne heder skulle deles med alle som har vært involvert i Evangeliesenterets oppbygging, og ikke minst hans kjære kone, Lise.

Prison Fellowship Buskerud

skal konstituere seg. Det er Marry Bjørndalen, Vikersund, Arne K. Eide, Hokksund, John Arne Hole, Hønefoss og Vesla Holt, Drammen som fra 7. november kommer til å danne styret.

.

Velkommen til nye medlemmer

Det er meget oppmuntrende å ønske mange nye medlemmer velkommen og vi tror flere følger. Det er viktig på mange måter med formelle medlemskap, og i dette nummeret vil det følge med en giro som kan benyttes til å fornye medlemskapet for 1998 eller tegne et for første gang. Giroen kan benytttes for å skaffe seg PFIs medlemsnål eller om man ønsker å gi en gave.
Derfor vil vi også si…..

Takk til trofaste givere

Også gaver er kommet i ulike størrelser, dette vil hjelpe oss å utføre enda mer for de innsatte.

Takk også for støtte fra Justisdepartementet.

Kurs på Romerike

Det forberedes et kurs for PFs fengselskontakter i samarbeid med fengselsprestene på Ullersmo. Det er et mål med opplæringen å dekke fengselsbesøkere over hele landet.

Russland ønsker å bli medlem av PFI

Prison Fellowship International består nå av vel 80 land, og Russland har som et av de siste ytret ønske om å bli opptatt som medlem.

«Hold-byen-ren»-aksjonen i Arendal – en suksess

Som varamann til Kristenfolkets Edruskapsråd, KE, har jeg fått anledning til å enda nærmere følge KEs ungdomsprosjekt mot rus, vold og krim som er et prøveprosjekt støttet av KE, staten og Arendal kommune. Leder i Arendal er gateprest Olaf Lande.

Ved sin spesielle måte å bli akseptert i gatemiljøet i en by som var betegnet som Sørlandets verste, har han maktet å få de utslåttes tillit.

Tidligere justisminister Valla var i valgkampen meget begeistret for tiltaket.

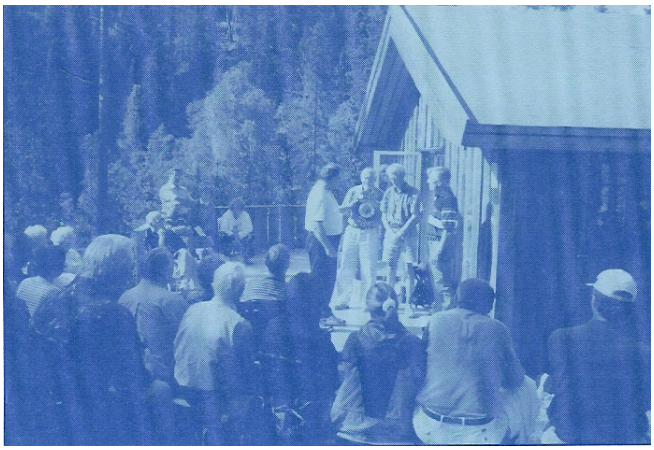
I den senere tiden har Lande vært i Oslo og hentet ungdom fra Arendal, sørget for husrom og hjelp. «Hold-byen-ren»-aksjonen har vakt oppsikt. Den tidligere gatepøbel er med å rydde opp! Og i musikkafeen kan de treffes for bedre å lære og kjenne og øke sin tillit til de som ønsker dem en bedre hverdag. Lykke til Arendal og KE!

Svenska Fängelsesmissionen

ble etablert i mai i år i Vänersborg. Nå ønsker de kontakt med Prison Fellowship Norge og Prison Fellowship Europa, og den ene av representantene i styret er vel kjent i PR-miljøet: nordmannen Svenn A. Lysgård.

SETERTJERN

Tekst og foto: Kåre Roland

Tre av Prison Fellowships representanter, fra venstre Ingvald Viken, Kåre Roland og Arvid Kolstad, overrakte et rosemalt veggur til lederen for styret i Stiftelsen Setertjern, Trond Woll.

Søndag 31. august og strålende vær. Med store forventninger begynte sju venner fra Prison Fellowship Norge på en spennende fottur fra Grini til Setertjern i Østmarka utenfor Oslo. Vi kom fram til starten av møtet, og det var imponerende og gledelig å se de mange venner som hadde møtt fram.

Odd Olaf Austveg var nær målet i april 1996. De siste materialene skulle kjøres fram. Så brast isen. Sjokket var stort for oss alle. Kan det bli noe av Odd Olavs prosjekt nå?

Nå fikk vi se det. På litt over et år er en flott hytte reist og klar for innvielse.

Jorunn Austveg uttrykte sin store takk til alle dugnadsarbeiderne, styret og giverne som hver på sitt vis har bidratt til at stedet er bygget. Et ærverdig minnesmerke over en bror som har hjulpet uttallige fra fengsler og fra rennesteinene.

Rammen var en gudstjeneste ved pastor Martin Synnes. Åpningen av stedet og de mange varme hilsener medfølgende store gaver, skapte en god atmosfære. En enkel servering og vi kunne se at nå hadde Jesus til disposisjon et nytt tilfluktsted for mennesker som har kommet på skyggesiden. Det er mulig å leie stedet til små kurs og opphold, og ikke minst er det mulighet til noe varmt når du er i løypa.

GUDS STEMME I RETTSALEN

Skrevet av NN

Jeg er spent. Jeg sitter og venter på min nye venn som har vært gjennom noen vanskelige dager i rettssalen. Snart vil han dukke opp i besøksrommet. Han kommer fra et land langt borte, hans kultur er en helt annen. Kristendommen er ikke så kjent for menneskene der, men vi har hatt våre mange samtaler. Og i Norge har han truffet på en del kristne etter hvert. Jeg har fått mange gode samtaler om hva som han har med seg fra sitt hjemland. Og så har vi sammen fått samtale om hva Jesus gjør. Vi har også fått foldet hendene våre for å be for felles venner, som har vært gjennom rettssaker tidligere. Bibelen har vært felles lesning over en del måneder. Mon tro hvor langt han er kommet på troens vei? Jeg er spent. Det har sikkert vært noen særdeles harde dager.

Så kommer han inn døra – med et bredt smil. Ikke nedtrykt. Med en gang kommer det: - NN, nå tror jeg! Glede, overbevisning med et fast grep om Bibelen. Jeg får ikke sagt noe som helst. Og så kommer historien: - Ja, NN, jeg hadde bedt hver eneste kveld fram mot rettssaken. Og så kom dagen. Advokaten min og tolken var på plass. Det var ingen vei utenom. Jeg gikk fram til boksen. Da hendte det: En tydelig stemme bak meg sa: Bare snakk norsk! Jeg snudde meg for å se hvem det var, men der var det ingen. Merkelig. Men jeg ble bare stående. Rett etterpå sa min advokat til aktor: Jeg tror min klient kan forklare seg på norsk. Og da plutselig var all nervøsitet borte. Jeg forklarte meg på norsk uten noen vanskelighet. Dette var en helt ny erfaring. Alt gikk så fint.

Og den kvelden, etter at jeg var tilbake, var det at jeg ble virkelig klar over at Gud hadde snakket til meg og vært med og hjulpet meg hele dagen. Så, nå tror jeg!

Så ble det en av disse uforglemmelige stundene, et fellesskap der i besøksrommet. To personer som fikk be sammen og takke vår felles Gud og skaper.

FENGSLENDE DAGER

Tekst og foto: Kåre Roland

Atter var vi samlet på Nakkerud leirsted denne varme sommeren, og avslutninger på stevner med mer får ta skylden for at ikke flere hadde mulighet for å delta i de fine timene lørdag 16. og søndag 17. august. Forstander i pinsemenigheten i Østby, Wiggo Abrahamsen, som i mange år har vært gatebarnas «far» i São Paulo, ga oss fine stunder og en levende framstilling av evangeliet i praksis.

Under en møtekampanje i kjempebyen med tolv millioner innbyggere, São Paulo i Brasil, var evangelisten Wiggo Abrahamsen blitt oppmerksom på at det anslagsvis fantes én million «gatebarn» der. Det var – og er – barn i alle aldre som, for å opprettholde livet, blir «spesialister» i å lyve, svindle og bedra. De er skitne og fillet og lider utrolig, og mange av barna – helt ned til fem-seks års-alderen – blir voldtatt og seksuelt misbrukt. Wiggo har derfor de siste ti årene organisert hjelp for disse barna; de første årene bosatt i Brasil, de siste årene bosatt på Elverum sammen med sin brasilianske kone, Elenice og deres fem fosterbarn.

Vi fikk også en høyt uventet anskuelighets-undervisning i hvor vanskelig det er for en langtids-fange å ta sine første skritt i frihet. Situasjonen løste seg godt, men vi satt alle igjen med en sterk erfaring fra et eksempel på hva «frihet» kan være for en tidligere innsatt.

Jørgen Roald fra New World Channel har skrevet boken «Helvetes forgård». Dette er en gripende beretning om hvordan Jesus kan «trekke» en narkoman – ja, nettopp ut fra «helvetes forgård», og dette vitnesbyrdet delte han med kursdeltakerne.

Øyvind Bergtun gledet de tilstedeværende på «Fengslende dager» med sang. Men hver jul gleder han samtlige innsatte i Sarpsborg og Ffredrikstad fengsler med julegaver.

Inspirert av hans innsats blir denne virksomheten utvidet til å gjelde flere fengsler.

NYTT FRA BIRI REHABILITERINGSSENTER

I styremøtet 18. oktober for Stiftelsen Biri Rehabiliteringssenter, fikk vi beskjed om at initiativtaker Karl Lindstrøm venter på hjerteoperasjon og ikke kunne delta. Styret valgte derfor ny daglig leder inntil Karl Lindstrøm blir friskmeldt. Den nye leder heter Øyvind Alund og er miljøarbeider.

Det er valgt et arbeidsutvalg av personer som bor rundt senteret. Optimismen var der selv etter en tung start av styremøtet. Gledelig var det også at Justisdepartementet igjen har bevilget penger til prosjektet. At så mange venner av stedet har sendt sine gaver var meget oppmuntrende, og dette vil være av stor betydning i denne vanskelige etableringstiden.

En snekkerbedrift og et hage/plantesenter er også åpne for å gi beboerne arbeidstrening. En psykolog fra Hamar vil bistå stedet med faglig veiledning. Og vi har allerede sett at en ung mann som ikke fant seg til rette på de etablerte tilbud, nettopp på Biri fikk sin start.

SARPSBORG KRETSFENGSEL FØRST UTE: MED ALPHA-KURSTILBUD FRA 8. NOVEMBER

Det lille fengslet sentralt i Sarpsborg har hatt sine kriser, ikke minst da en av betjentene ble skutt under en dramatisk rømming for et par år siden. Denne episoden sitter ennå i veggene, men betjentene har gjort sitt for å lage et menneskelig ansikt på dette lille sted med den meget begrensede tumleplass for de innsatte.

Ingvald Viken

Vi som er blant de frivillige besøkende, kan ikke unngå å legge merke til den ekstraordinære innsatsen ledelse og ansatte legger for dagen for å få alt til å fungere, ikke minst med et særdeles positivt forhold til å skape nettverkskontakter med samfunnet utenfor – for om mulig å skape nye relasjoner som kan bringe innsatte over i andre miljøer.

Ikke minst har kristne frivillige organisasjoner vært velkommen til sosiale samvær, med til dels stor besøkskontaktvirksomhet mellom de faste felles-samlingene, enten de nå kommer fra Filadelphia Sarps-borg eller fra Greåker Frikirke/«kameratklubben» kjent som Olsenbanden.

Mange har funnet fram til en ny mening med livet gjennom disse kontaktene. Interessen har vært så stor for samlingene at det har meldt seg jevnlige behov for noe mer undervisningspreget kontakt om hva som er det sentrale i den kristne tro.

Som svar på dette ønske har nå Greåker Frikirke og Prison Fellowship i høst samlet ressurser om å skape et sosialt fellesskap med undervisning på lør-dagene fra 14:00 til 16:00, kaffe/kaker med fellessang – samvær etterfulgt av undervisning etter opplegget i Alpha-programmet, med etterfølgende samtale om dagens tema. Det er et spennende opplegg, som det knytter seg store forventninger til.

Gideon i Sarpsborg bidrar med nytestamenter.

Under forberedelsen til opplegget dukket også helt uventet en samarbeidspart til for å støtte opplegget, nemlig Gideon i Sarpsborg. – som uten å vite om hva som var i gjære – tok kontakt med Prison Fellowship. Resultatet ble at Gideon bidrar med personlig nytes-tamente til alle deltakerne og en engelsk/norsk utgave til alle celler.

Alpa-kursene er allerede inne i noen fengsler. Det er allerede mye erfaring fra England med kursopplegg av denne type, både administrert av Prison fellowship og andre. I England er det i høst Alpha-kurs i 51 fengsler og i 12 fengsler i Skottland. Erfaringen fra England ble også viet stor oppmerksomhet på Stavanger Indremisjons konferanse 24. – 25. oktober, en erfaring til inspirasjon og etterfølgelse.

Så, ta opp tråden! Herren åpner nye dører inn til lengtende hjerter.

Why?

By a teenager in Wellingborough Young Offender Institution.

Mummy where has daddy gone?
Why mustn't he come home?

Why must he stay away so long
And leave us all alone?

Why can't he be like other dads
And take me down the park

Or tuck me in my bed at night
When he knows I'm afraid of the dark?

Why do we see him twice a month?
I wonder why that's so?

And why do you start to cry
When its time for us to go?

Why does he wear a suit of grey
And a shirt of blue and white?

And why does he look so pale and sad
But still says he's allright?

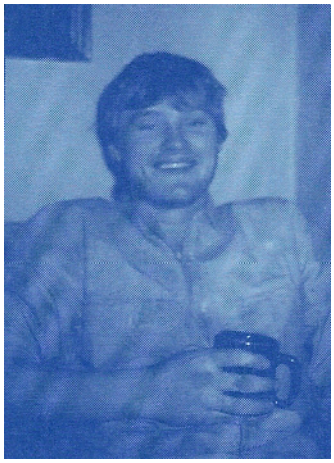
Why do they take him away from us?
What is it that he's done?

I hope they bring him back soon
Because he loves us, - Mum.

DEN KRONGLETE VEIEN

Utdrag fra «Mot stoff» nr 4. 1996

Den 9. august døde Jan Erik Opsahl, 31 år gammel – etter 16 år som stoffmisbruker og 13 år som hiv-positiv. Hans mor Anne Marie slipper å vente lenger på det hun har vært redd for, men som hun har visst ville komme. Men noen lettelse er det ikke. Til det er savnet og smerten alt for stor.

Takknemlig

- Når du har en sønn eller en datter som er misbruker, vet du at noe som dette kan skje, sier hun. Det henger over deg hele tiden. Når han eller hun samtidig er hiv-positiv, har du to ting å slite med: misbruket og sykdommen. Anne Marie vet at Jan Erik like gjerne kunne ha dødd av en overdose.

- Hvis det hadde skjedd hadde *han* vært spart for mye, sier hun. – Hvor grusomt det enn høres ut, så er det faktisk det som er sannheten.

Men selv mener Anne Marie at *hun* har vært heldig i forhold til foreldre som plutselig mister sine barn på grunn av en overdose: - Jeg var redd for at jeg ikke skulle få være med på den siste fasen i Jan Eriks liv. At jeg plutselig skulle få en telefon om at han var død. Men det skjedde ikke, jeg fikk lov til å være til stede hele veien til livets slutt. og det er jeg takknemlig for.

En morgen bare noen måneder før Jan Erik døde, fant Anne Marie Opsahl dette diktet fra sønnen på skrivebordet. På den internasjonale aidsdagen den 1. desember ble «Den kronglete veien» lest opp i kirken.

Den kronglete veien

Sikk, sakk. Opp og ned.
Andre veier finnes ikke.
Og andre ensomme sjeler
vil sannsynligvis også vise seg på min vei.
Den går jeg alene med mine tanker.
Gjennom ild og vann har jeg gått,
men jeg har stått og står fortsatt.
Gud er den allmektige.
Om veien jeg må for å komme videre
er livsfarlig og slitsom å gå,
er det en kraft i meg som får meg til å fortsette.
Med skam på mine skuldre
og de prøvelsene jeg går igjennom,
vil jeg alltid ha kjærlighet, ydmykhet og respekt
for det jeg har sett.
Og følelsene har vært til å ta på.
GUD DU ALLMEKTIGE HERRE OVERALT
Takk for alt det gode jeg har fått oppleve.

Jan Erik Opsahl

ANTI ANT DIKT

Skrevet av Ronald Boldvik, 13 år, Krokstadelva
ANT står for alkohol, narkotika og tobakk

Vil du ha livet ditt alkoholfritt?
Da må du si: «Nei», hvis noen sprø deg.
Vil du ha en øl? Si: Jeg drikker ikke søl.
Og det er fordi jeg er alkoholfri.

Narkotika er farlig gir skader som blir varig.
Så du må si: «Nei», hvis noen sprø deg.
Vil du ha en «sprut»? Si: Tror du jeg er en stut?
Jeg vi'kke ha, fordi jeg er rusfri.

Du må også si nei takk til røyk og til tobakk.
For hvert pust og for hvert pes,
blir du bare mer hes.
Så du må si: «Nei», hvis noen spør deg.
Vil du ha en sigar? Si: Nei jeg e'kke rar.
Jeg vi'kke ha fordi jeg vil leve et bra liv.

ALPHA-KURS I STAVANGER

Kåre Roland

Stavanger møtte oss med det vakreste høstvær og en lydhør forsamling i IMIs lokaler 24. – 25. oktober. Ett hundre ledere møtte forventningsfull til nye ALPHA-kurs. For første gang var ALPHA i fengslene satt på dagsorden.

Fra England kom Staff Pastor for Prisons i England, Paul Cowley, for å undervise. Alle hans opplysninger om utvikling av kriminalitet til ALPHA-kurs i fengslene, var meget lærerike og spennende.

Paul Cowley hadde selv gått smertens vei: kriminalitet, oppløst ekteskap og fem år i fengsel. Etter seks års tjeneste i det militære, deltok han på et ALPHA-kurs. Han ble en kristen og så at dette var et verktøy som på en enkel måte kunne formidle budskapet og Guds kjærlighet ved Jesus Kristus.

Det første engelske fengselet begynte med ALPHA-kurs via Prison Fellowship for to år siden. I dag er det ALPHA-kurs i 51 fengsler!

Cowley gav kursdeltagerne en orientering om situasjonen i England i dag. Fengselsstraff er ingen effektiv rehabilitering. Halvparten av innsatte kommer tilbake etter ny kriminalitet. Det er to typer fengsler, ett for ungdom fra 14 til 21 år og for 21 år og eldre. Av de unge kommer 89 % tilbake til fengsling. Og den kriminelle økning er dramatisk. Fengslene er blitt universiteter på opplæring til kriminalitet. Også i England er narkotika et enormt problem. En butikktyv går ut fra fengslet som narkoman.

England har ikke fengselsplasser nok. Loven sier at det skal være en på hver celle, men nå er det to og flere. For å avhjelpe plassbehovet er det fra USA kjøpt et fengselsskip med plass til 400 fanger.

Paradoksalt opphørte fangeskipspraksis ved lov i 1857, men nå er vi like langt.

Vanlig fengselsopphold koster 25 000 pund per år. Samfunnstjeneste koster 12 000 pund. Elektronisk hjemmesoning har vært prøvet i USA og Sverige med bra resultat og koster 4 000 pund per år. 90 % har holdt avtalene. Til sist er det konfliktråd som bare koster 600 pund per år. Dette er i likhet med samfunnstjeneste, også praktisert i Norge.

- Men, sier Cowley, det er et alternativ som er gratis og som nå prøves i 51 engelske fengsler: **ALPHA-kurs**.

Fangene forstår dette enkle budskap og erfarer at det som endrer sinn og tanker innenfra også endrer atferd og framtid. Tusenvis av menigheter i England er nå under opplæring for å finne metoder for å hjelpe fangene ved løslatelsen.

AKTIV TJENESTE I PRISON FELLOWSHIPS FENGSELSARBEID
TAR DU UTFORDRINGEN?

Jeg vil være medlem i Prison Fellowship – kr 100.00 ❑

Vi vil være familiemedlemmer i Prison Fellowship (husstand) ❑

Jeg ønsker å få tilsendt PFs nyhetsbrev ❑

Jeg ønsker delta i bønn for …..…….. ❑
oppgi fengsel

Jeg vil være brevvenn med en innsatt ❑

Som innsatt ønsker jeg en brevvenn ❑

Jeg vil kunne delta i følgende tjeneste:
spesifiser ……. ❑

Jeg vil dyktiggjøre meg til tjeneste gjennom kurs ❑

Jeg kan støtte økonomisk ❑

Navn ……..

Adr ……..

Poststed ……..

E-postadresser:
Daglig leder Kåre Roland: karoland@online.no
Formann Ingvald Viken: ingvald.viken@hafslund.no
Sekretær Gillian Holby gillian@os.telia.no
Ajourhold av adressesystemet: arne.sandum@login.eunet.no

Gi din gave ….

Med dette nyhetsbrevet følger en postgiroblankett. Bruk den til å sende ditt bidrag til dette viktige arbeidet som drives ved frivillig gavetjeneste.
Gaver på bankgiro 1627.10.63974
eller postgiro 0805 56888924.
Gaver til innsatte: Postgiro 0824 0830850
.

Regnskapsfører**: Rolf Larsen**

Revisor: **Revico, Statsautorisert revisor, Sturla Olsen, Sandvika**